

ISSANDARISTIMISE PÜHA B AASTAL

(Esimene lugemine Js 42:5a 1-4.6-7)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Nii ütleb Issand: vaata, see on minu sulane, keda ma hoian, minu äravalitu, kellest minul on hea meel. Ma olen saatnud oma Vaimu tema üle. Tema toob rahvaile õigekssaamise. Tema ei hüüa ega karju, tema häält ei ole kuulda tänavail. Mahapainutatud pilliroogu ei murra ta katki, ja hõõguvat tahti ta ei kustuta. Tema toob tõesti õigekssaamise. Tema ei nõrke ega murdu, kuni ta on maa peal õiguse maksma pannud, ja tema seadust ootavad saared.

Mina olen Issand, ja mina olen sind õigluseks kutsunud, haaranud kinni su käest ja sind kinnitanud. Ma olen seadnud sind rahvale seaduseks ja paganaile valguseks, avama pimedate silmi, laskma vange vabaks vangikojast ja tooma pimeduses istujaid valguse kätte.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 29:1-2.3ac-4.3b ja 9b-10; R: 11b)

R: Issand annab rahu oma rahvale.

Andke Issandale au, teie taevalised,
andke talle au ja ülistage teda.

Andke au Issanda nimele,
kummardage Issandat pühas ehtes.

R:

Issanda hääl on üle vete,
Issand üle suurte vete.
Issanda hääl müristab võimukalt,
Issanda hääl on täis ülevust.

R:

Kirkuse Jumal laseb müristada,
Tema pühamus ülistavad kõik tema auhiilgust.

Issanda aujärg on vetevoogude üle,
Issand istub kuningana aujärel igavesti.

R:

(Teine lugemine Ap 10:34-38)

Lugemine Apostlite tegude raamatust:

Sel ajal avas Peetrus oma suu ja ütles: “Ma mõistan tõesti, et Jumal ei tee vahet isikute vahel, vaid iga rahva seast on temale meelepärane see, kes teda kardab ja on õiglane. Selle sõna on ta saatnud Iisraeli rahvale, ja kuulutanud rahu-evangeeliumi Jeesuse Kristuse läbi, kes on kõige Issand.

Te teate ju, mis on sündinud kogu Juudamaal alates Galileast, pärast ristimist, mida kuulutas Johannes, kuidas Jumal salvis Jeesuse Naatsaretist Püha Vaimu väega, ning kes selle järel käis mööda maad ja tegi terveks kõik, kelle üle saatan oli võimust saanud, sest Jumal oli temaga.”

See on Jumala Sõna.

(Salm enne Evangeeliumi Mt 3:16-17; Mk 9:7)

Halleluuja. Taevas avanes ja üks hääl ütles:

“See on minu armas Poeg, teda kuulake.” Halleluuja.

(Evangeelium Mk 1:7-11)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Sel ajal läks Johannes kõrbesse ja kuulutas: “Pärast mind on tulemas keegi, kes on vägevam kui mina, kellel ma ei ole väärt kummardades sandaalirihma lahti päästma. Mina ristin teid üksnes veega, aga tema ristib teid Püha Vaimuga.”

Ja sündis, et neil päevil tuli Jeesus Galilea Naatsaretist ja Johannes ristas tema Jordani jões. Aga siis, kui ta veest välja tuli, nägi ta taevast avatud olevat ja Vaimu tuvina laskuvat tema üle. Ja hääl kostis taevast: “Sina oled minu armas Poeg, kellest minul on hea meel.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kui me kuuleme häid sõnumeid, siis on neis kahtlemine muutunud viimasel ajal juba normaalsuseks. Kui näiteks reklaam kiidab mõnd toodet ülivõrretes, muutume otsekohe ettevaatlikuks, sest me teame, et reklaami on tellinud tootja ise, kelle huvides on kõik puudused maha vaikida. Tõesema info saamiseks peame otsima erapooletuid allikaid, millest selguks tõde, kas toote kasulikkus ja kvaliteet vastavad tõesti reklaamis välja kuulutatule.

Poliitikamaailmas, kust me häid sõnumeid enam ei ootagi, on asi veelgi keerulisem. Poliitikud räägivad enne valimisi seda, mida rahvas tahab kuulda, aga võimule saades teevad seda, mida nad ise tahavad – või nagu üha selgemaks saab, täidavad kuulekalt mingite kaugemate niiditõmbajate

korraldusi. Või siis teisalt, kui teada, et mõistet “vandenõuteooria” on populariseeritud just selleks, et tõe vastavat teavet soovi korral valeuudiseks tembeldada, siis hakkab see toimima ka vastupidi, nii et ka päriselt alusetud vandenõuteooriad hakkavad tunduma mahavaikitud tõena.

Kuid kõikide valede ja pettuste kõrval, mida me märkame, saame ikka väita, et maailm on päriselt olemas. Sest kuulub ju iga inimese maailmatunnetus just nende väheste tõsiasjade hulka, mida mida ta kindlasti teab ja saab iga hetk iseenda peal kontrollida – kasvõi endale nõelaga pehmesse kohta torgates. Ning kui me teame, et maailm on olemas, siis miks peaks ka tõe selle loomise taga olema vaid masendav?

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, ma kujutan ette, missuguseid mõtteid tekitab tänapäeva inimeses pilt Issandaristimisest, nagu piibel seda kirjeldab. Johannese jagatud ristimine oli sisuliselt pattude mahapesemise akt, mis inimeseks saanud Jumala jaoks oleks ju pidanud olema täiesti üleliigne. Kui see tõepoolest aset leidis, seostub see tänapäeva rikutud meelega inimese jaoks otsekohe päevapoliitikaga – rahva eksiteele viimisega, mulje jätmisega, nagu hooliksid riigitiituri juures või muidu võimul olijad tõepoolest oma riigi kodanikest... kuigi tegelikult lähtuvad nad ainult iseenda ja oma kliki huvidest.

Oleme viimaste sajandite jooksul juba harjunud, et maailm on muutunud veelgi silmakirjalikumaks kui varem: poliitikud, kelle käes on reaalne võim, ei riietu enam kulda ja kardaga ega kannapeas krooni nagu muistsed kuningad. Näiteks juba diktaator Jossif Stalin kandis eraldusmärkideta mundrikuube ja Mao Zedong käitus väliselt lihtsa inimese kombel, sügas end rahva nähes ja riietus nagu lihttööline – kuigi tema käes oli rohkem võimu kui omaaegsel Hiina keisril. Tihti kuulub tipp-poliitikute külaskäikude juurde puude istutamine, mis annab võimaluse avaldada neist esikülgedel pilte labidaga käes, nagu kohe päris õigel tööinimesel.

Tänapäeva maailma valedega üles kasvanud inimesel on kohati raske uskuda, et miski võiks olla omakasupüüdmatu – ja kui kusagil jääbki mulje omakasupüüdmatusest, siis tundub see isegi eluvõõras, avatud kõikvõimalikele kuritarvitustele. Kuid kusagi peab siiski olema tõe, üks paljudest käitumisviisidest peaks ju olema õigem ja parem kui kõik ülejäänud. Meie, kristlased, usume, et Jeesuses näitaski Jumal meile kõige otsemat teed tõe juurde: et ta tõesti hoolib inimesest endast, et tal ei ole vaja meie vara, tal ei ole vaja meie orjatööd; ta ei soovi meid mingil viisil ära kasutada, vaid õpetab meid, valmistab meid katsumuste kaudu mingi kõrgema, täiuslikuma reaalsuse jaoks kui see maailm. Tema õpetuste järgi elades ei pea me pettuma ega kibestuma.

Armsad õed ja vennad, inimese saatust siin maa peal on võrreldav kaljulõhese libisenud alpinisti olukorraga. Ta teab, et kaljuserv, kus libisemine algas, on reaalselt olemas, kuid tagasi sinna üles ronimine on raske ülesanne. Kasutada olevad kaljunaelad võivad puruneda, pind, millesse nad lüüakse, ei pruugi inimese raskusele vastu pidada, köied võivad igal hetkel katkeda, lihased võivad väsida. Üles pääsemiseks on olemas tõenäosus, kuid garantiid selleks ei ole. Sellegipoolest ei jää üle muud kui ikka püüda, kasutada kõiki võimalusi. Ja isegi kui me poolelt teelt korduvalt alla libiseme, tuleb proovida ikka ja uuesti. Aamen.